

Denne nedskæring synes rimelig i betragtning af, at hovedformålet med spørgetiden må være at skaffe oplysninger frem fra ministrene. Desuden bliver der efter nedskæringen mindre tid for spørgeren til i sin begrundelse at inddrage nye momenter, som ministeren ikke har været forberedt på at tage stilling til.

Af praktiske grunde er det i en tilføjelse til § 20 bestemt, at spørgsmål, der ønskes besvaret skriftligt, ikke i et folketingsår kan indgives senere end 15. september.

I § 26 er — efter forslag af et flertal — indført den ændring, at anvendelsen af benævnelserne „det ærede medlem“ og „den højtærede minister“ fremtidig kan undlades.

I § 28 har man slettet de begrænsninger, som tidligere var gældende med hensyn til formandens ret til at give medlemmer ordet for *korte bemærkninger*. Hensigten hermed er at åbne adgang til en livligere debat efter ordførernes første omgang. En sådan fri adgang for formanden til at give ordet for korte bemærkninger vil overflødiggøre særlige regler om replikordskifte, som har været overvejet, og som kendes f. eks. fra Norge.

Taletidsreglerne er strammet på en række punkter. Det gælder bl. a. ved lovforslags 1. og 2. behandling samt ved de politiske forhandlinger. I særlige tilfælde vil formanden dog som hidtil kunne indrømme en forlængelse af taletiden, jfr. § 14.

Når flere lovforslag behandles under ét, har man hidtil fulgt den regel, at taletiden forøgedes i tilsvarende grad, så at den eksempelvis femdobledes, når 5 lovforslag behandlede sammen. Det bestemmes nu, at der i alle tilfælde kun bliver tale om en fordobling af taletiden, hvad enten antallet af samtidig behandlede lovforslag er to eller flere. Også her vil der dog om fornødent kunne dispenseres.

I den ovenfor nævnte betænkning fra udvalget for forretningsordenen udtales om den foreslåede *udvalgsordning* bl. a.:

„Efter den gældende forretningsorden nedsættes der kun 6 stående udvalg, som endda — bortset fra finansudvalget — har ret begrænsede arbejdsopgaver. Den langt overvejende del af folketingets udvalgsbehandling af lovforslag og forslag til folketingsbeslutning finder sted i særlige udvalg om hvert enkelt eller nogle få sammenhørende forslag. Der nedsættes godt 100 sådanne udvalg i hvert folketingsår, og da et stort antal af udvalgene arbejder samtidig, er det klart, at det navnlig i de travle perioder er umuligt at undgå,